

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ Ἐν Ἀθήναις φρ. 15—Ἐν δε ταῖς ἑπαρ. φρ. 16—Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΣΚΕΥΕΙΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΑΙ.

Δὲν ξεύρω πῶς ὁ κ. Δαμαλᾶς συμβιδάζει τὸ γραφικόν : αἶκ Ναζαρέτ δύναται τι καλὸν γενέσθαι καὶ τὴν ἐν Ναζαρέτ γέννησιν τοῦ Χριστοῦ.

Ἄν ἐγεννᾶτο τώρα, εἰς τοὺς χρόνους τῆς ἀθείας ὁ Χριστὸς θὰ ἦτο ἄχρηστος.

ὑποθέτω ὅτι ἡ Μαρία ἔμεινε παρθένος καὶ μετὰ τόκον, διότι ἄλλως θὰ ἐγέννα καὶ ἄλλον Χριστὸν καὶ θὰ εἶχαμε τὰ ἴδια μὲ τὸν Τρικούπην καὶ τὸν Κουμουνοῦρον· ὁ ἕνας θὰ ἤθελε νὰ ρίξῃ τὸν ἄλλον.

Καὶ ὅμως ἀναφέρουν καὶ ἕνα Ἰάκωβον ἀδελφόν· αὐτὸν βεβαίως θὰ τὸν ἔκαμε ὁ Ἰωσήφ μονάχος του.

Δὲν θὰ μοῦ ἦτο διόλου δυσάρεστον μεθ' ἑκάστον τοκετὸν τῆς συζύγου μου νὰ εἶμαι εἰς τὴν θέσιν τοῦ Ἰωσήφ.

Ἄν δὲν ἐγεννᾶτο ὁ Χριστιανισμὸς, ἡ οἰκονομικὴ μας θέσις θὰ ἦτο ἀνθηροτέρα· δὲν θὰ εἶχομεν ὑπουργεῖον τῶν ἐκκλησιαστικῶν.

Ἐνθυμεῖσθε ὅτι ὁ Χριστὸς μίαν ἡμέραν διώξας τὰ δαιμόνια δὲν ξεύρω ἐκ ποίων μανιακῶν τὰ εἰσήγαγε διὰ νὰ μὴν τ' ἀφήσῃ ἐλεύθερα καὶ ἀτακτοῦν εἰς χοιρίδια.

Εἰς ἀνάμνησιν φαίνεται τοῦ θαύματος αὐτοῦ τρώγοντες κάθε Χριστούγεννα χοιρίδια. Τώρα ἐννοῶ διατί ὅλοι οἱ χριστιανοὶ ἔχομεν τὸν διάβολο μέσα μας.

Ἐὰν ὁ Χριστὸς δὲν ἐκηρύσσετο ὑπὲρ τῆς πτωχείας καὶ τῆς ἀκτημοσύνης, οἱ Ἑβραῖοι θὰ τὸν ἐκράτουν διὰ λογαριασμὸν τῶν. Ἐκτοτε τὸν ἐκδικοῦνται, βυζαίνοντες τὸν χρυσὸν τῶν χριστιανικῶν ἐθνῶν.

Ἡ ἰδέα αὐτὴ μοὶ ἐπῆλθε ἐκ τοῦ τελευταίου κόλπου τοῦ κ. Τσιγγροῦ.

Παράδοξον ! ἡ ἠθικὴ τοῦ Χριστοῦ ἐν καὶ μόνον αἶσθημα, ἀντὶ ὅλων τῶν μωριῶν τῆς νεωτέρας θεολογίας, ἀνεγνώριζε : τὴν ἀγάπην. Καὶ ὅμως ἂν πιστεύσητε τὸν ὑποκριτὴν Δαμαλᾶν, τὰ ἠθικώτερα κοράσια εἶναι ὅσα δὲν ἀγαποῦν πολὺ καὶ πολλούς.

Αὐτὸ θὰ πῇ ὅτι ὁ Δαμαλᾶς δὲν κηρύττει χριστιανισμόν, ἀλλὰ δαμαλισμόν.

Ὁ Χριστὸς ἦτο τέκτων· ὁ Παῦλος ταπετσίερης· δὲν βλέπω τὸν λόγον διατί ὁ κ. Λάτας νὰ μὴν ἀνοίγῃ ξενοδοχεῖον εἰς τὸ ὅποιον νὰ δίδεται καὶ πατσᾶς.

Αἱ Ἀθῆναι τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων εἶναι τόσον ἥσυχαι. Τὴν 12 π. μ. αἱ ὁδοὶ ἔχουν φυσιογνωμίαν τῆς 5 π. μ. Σιωπὴ. Οὐδεὶς σχεδὸν ἄνθρωπος. Καὶ οἱ διαβατικοὶ διαβάται ὡς περιπατοῦντες ἐπὶ τῶν ἄκρων τῶν ποδῶν.

Τὰς παρωμοίασα λοιπὸν τὰς Ἀθῆνας πρὸς μεγάλην αἰθουσαν λεχούς, ἐνθα ἐξ εὐλαθείας πρὸς τὰς ὁδύνας τοῦ τοκετοῦ, ἐπικρατεῖ βαθεῖα σιγὴ καὶ ἡσυχία. Οἱ εὐφραντασιῶτοι Ἀθηναῖοι φερόμεθα ὡς νὰ ἐγεννήθῃ πράγματι ἐκείνην τὴν ἡμέραν ὁ Χριστὸς.

Ὁνοῦφριος.